

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
נר מצוה

סד א מיי פ"ד מהל'
נשיאות כפיס הלכה ז
סנג עשין כ טוש"ע א"ח
סיומן קמח סעף כו:
סד ב מיי פ"ע מהל'
תפלה הלכה ד סנג
עשין יט טוש"ע א"ח ס'
קס סעף א [וכרז אלפס
נכסות פ"ג דף טו:
וכרז"ש שם ס' כו]:
סו ג מיי פ"ד מהל'
נשיאות כפיס הל' ו
סנג עשין כ טוש"ע א"ח
ס' קמח סעף ה:
סז ד מיי שם הלכה ו
וע"ש בכ"מ [נזר]
א"ח ס' קמח]:

בנעי"לה דיומא דכיפורי מאי אמר. לא ידענא אמאי לא אמר
בנעי"לה דתענית כי היכא דלמר בזמנתא דתעניתא
דהא משמע בגמרא צפ' שזלשה פרקים (תענית טו): דתענית הוה
נמי נעי"לה אזל מוסף לא הוה צהו: **כל האומרם בגבולין אינו**
א"ר א מועה. פירש ר"י אע"ג דלמר' **א**

בפרק הרו"ה (בכרות נה): האי מאן
דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה
המירו שמא חלוס מסוכן הוא שצריך
רפואה דהא אפילו צבצבת המירו
להתענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני
כולהו רבי חי"א בר אבא ודרכי חיינא
בר פפא ודרכי אבהו הילכתא ניינו:
ע"ל שאהנו מודים י"ד. צערין
צערך הודא פירש רב משה
ראש ישיבה זן מרנא יעקב דקא
מודו צבור על שליח צבור אינון
סומכין ומאי על שאנו מודים לך על
ההודאה דקאמר שליח צבור וקא
ענו אינון אמנ צירושלמי פ"ק דצרכות
אימא נמי רבי אבא צ"ר וצדא צס
רב מודים אהנו לך שאנו חייבין
להודות לך שמך תרננה שפמי כי
אזמרה לך וגו' צא"י האל ההודאות
ר' שמואל צ"ר אוניא צס רבי אחא
הודייה וצבצבת לשמן הגדול לך גבורה
לך תפארת יהי לרון מלפניך ה' אלהינו
ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו
ותוקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא
סומך ונפליס וזוקק כפופיס מלא
רחמים ואין עוד מלבדך צא"י האל
ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה
לך צרכה לך כפופה לך השתחויה כי
לך תכרע כל צדך וכל לשון לך משצב
לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר
והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו
צכל לצ וצכל נפש לך משתחוים כל
עממוי תאמרנה ה' מי כמוך צא"י
האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין
אמרי רבנן כולוון ואית דלמר או
אדה או אדה:

שמא תפסוק רצועה בסנדלו.
פירש ר"ח שמע מינה
דמותר ליכנס צבית הכנסת צסנדל
וצמנעל דלא אסרו אלף שלא לעלות
לדוכן צסנדל ורבי הביא כמו כן מפרק
שלישי דמגילה (דף כד): האומר איני
עוצר לפני המינה צסנדל אף יתף
לא יעבור אלמא דאפילו לפני המינה
מותר לעבור צסנדל והכי מסיק
צהדיא צפרק הרו"ה (בכרות דף סג).
אמר רבא מה ציתו אקפנדריא קפיד
איניש ארקיקה ואמנעל לא קפיד
איניש אף צית הכנסת קפנדריא
אסור ורקיקה ומנעל שרי:
וכל

בנעי"לה דיומא דכיפורי מאי אמר אמר מר
זוטרא ואמרי לה במתניתא (ה) הנה כי כן
יברך גבר ירא ה' יברכה ה' מציון וראה בטוב
ירושלים כל ימי חי"ך וראה בנימ לבניך שלום
על ישראל היכן אומרין רב יוסף אמר בין כל
ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם
פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא
לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר
להו לכולהו א"ר חי"א בר אבא כל האומרין
בגבולין אינו אלא טועה אמר רבי חיינא בר
פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי
למימרינהו אכלום יש לך עבר שמברכין
אותו ואינו מאזין א"ר אחא בר חיינא תדע
דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש
עבר שמברכין אותו ואין מסביר פנים א"ר
אבהו מריש הוה אמינא להו כיון דחיינא ליה
לרבי אבא דמן עכו דלא אמר להו אנא נמי
לא אמינא להו ואמר רבי אבהו מריש הוה
אמינא עינותנא אנא כיון דחיינא ליה לרבי
אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר
אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו
עינותנא אנא ומאי עינותנותיה דרבי אבהו
דאמרה לה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו
לדביתהו דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה
לדידך והאי דגחין וזקיף עליה יקרא בעלמא
הוא דעביד ליה אזלא דביתהו ואמרה ליה
לרבי אבהו אמר לה ומאי נפקא לך מינה
מיני ומיניה יתקלם עילאה ותו רבי אבהו
אימנו רבנן עליה למבמנייה ברישא כיון דחזיה
לר' אבא דמן עכו (ה) דנפיש ליה בעלי חובות
אמר להו (ה) איכא רבה ר' אבהו ור' חי"א בר
אבא איקלעו לההוא אתרא רבי אבהו דרש
באגדתא רבי חי"א בר אבא דרש בשמעתא
שבקיה כולי עלמא לרבי חי"א בר אבא
ואזור לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה
אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני
אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר
מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר
מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חי"א בר
אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא
דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי
חי"א בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים אומר מודים
אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך ושמאל אמר אלהי
כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה
דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחיינתו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים
בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על
שאנו מודים לך אמר רב פפא הילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים
פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא (ו) יקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי
ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם
ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ז) ידאין כהנים רשאים לעלות בסנדליותן לדוכן
דוהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם
שמא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו':
וכל

בהזכרת השם כשהכהנים מזכירין את השם: פסוקא לקבל פסוקא.
שהכהנים אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו ובשני היו
אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן צמוסף וכן צמנחה שהרי
כולן שלשה שלשה הם: אינו אלא טועה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד
שם המיוחד הנזכר במקדש: ואינו

מסביר פנים. להראות הזכר צרכת רבו
חשובה לו ועריצה עליו ותמלל לרבו
עליו צכך: **אמרייה**. המתרגם לרבים
מה שהוא לוחש לו צשעת הדרשה:
לא צריך לידוך. חסם הוא כמו
צעלין: **יקרא דמנוסא**. (ו) שהרי
רבי אבהו נשוא פנים צבית המלך
דלאמר' צבגינה (דף ז). נשוא פנים
כגון ר' אבהו צי קיסר וצסנהדרין
(דף ז). אמר דהו נפקי אמתא
דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רצה
דעמיה מדצרגא לאומתיה: וסו רבנן
אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו:
דנפיש עליה חובות. שהיה צריך
ללוות: **אמר ר' אבהו איס לן רבה**.
חסם גדול וראוי לישצ צראש יומר
ממני כדי שיושיבוהו צראש ונומנין
לו מנות ומעשרין אותו כדי שהיה
חשוב ושמעו דצביו דתמיא והכהן
הגדול מלחיו (ז) גדלוהו משל אחיו
(יומא דף יט): ה"ג רבי אבהו דרש
צאגדתא: שמעפא. הלכות דינין
ואיסור וטהרות: **סידקים**. כלי מלאכות
נשים ועניים כגון פלכים מחטין
ולינורות: לא על מוכר סידקים.
צתמיה. מתוך שדמיהם קלים יש
להם קוניה הרבה. ולהפיס דעתו הוא
אומר: על שאנו מודים לך. על
צנתת צצננו להיות (ח) (מודים לך)
דצוקים צך ומודים לך: **רבי סימאי**.
מוסף הוא. וכן כולם מוספין הן על
הראשונים: **שמעוני אחי ועמי**.
מזהירם היה להתנדב לצדק הצית
צצני המקדש: **אם אהם שומעים לי**.
להיות קולנים למקום אחי וחצרי
אתם. אלמא המלך אימת צבור עליו
אם כשרים הם: **עמי אהם**. כצושים
תחתי: **לאו משום אימא דציבורא**.
מפני שצסנתלקין צבדיו העשוין
למדת צהצנתה ידיו וצראין צסנדליו
לצבור והן אין ראוין לראות מפני טיט
שעליהן: **דילמא מפסקא רצועה**.
וגנאי הוא לעלמו ומתלווצים עליו
כשצסנדלו מותרת ויתצ למקטריה
וחצריו מצרכין ואתי למימר אינו
ראוי לנשיאות כפיס והלך וישצ לו:
וכל

תורה אור השלם

1. הנה כי כן יברך גבר
יקרא ה' תהלים קמח ד
2. יקרא יודי המלך על
רגליו ויאמר שמעוני
אחי ועמי אני עם לבבי
לכנות בית מנוחה לארון
ברית ה' ולהרים רגלי
אליהו: ודקבועי
לכנות:
דברי הימים א כ ב

הגהות הב"ח

(א) נמי צמנתתא הנא
הנה: (ב) שם דמן עכו
(דפיסי) מ"מ וי"צ ס"א
התפיסי: (א) שם מהכא
הת"ר אין הכנסת:
(ז) רש"י ד"ה יקרא
דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ס

נמי אמר רב פפא הילכך
נימרינהו לכולהו. כעין זה
צנת דף כ ע"א חולין דף
סו ע"א וצף עו ע"ב: